

Subotički

Športski List

Godina IV. Broj 152

Subotica, utorak 25 listopada 1938.

Preplata: četvrtgodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Promjenjena pravila nogomet-a

„Sportista“, službeno glasilo J. N. S.-a donaša najnovija pravila t. j. neke izmjene, koje donašamo, a ista stupaju na snagu 30. o. m. Član 1 menja se i glasi:

„Lopta mora da bude okrugla, omotač mora biti od kože, za čiju se izradu ne sme upotrebljavati nikakav materijal, koji bi bio opasan za igrače. Obim lopte ne sme biti veći od 71 cm, ni manji od 68 cm. Težina lopte na početku igre ne sme biti veća od 453 gr. ni manja od 396 gr. Za međunarodne utakmice veličina igrališta treba da je: 100 — 110 m. dužine i 64—75 m. širine.“

Član 12. sada glasi:

„Igrač ne sme da nosi ništa što bi za drugog igrača moglo da u kome vidu biti opasno. Obuća mora da odgovara sledećim propisima: sve prečage i čepovi moraju biti od kože ili mekane gume; ekseri moraju biti potpuno ukovani u kožu ili gumu. Prečage moraju ležati poprečno, biti plijosnate i ne smeju biti uže od 12 mm.; moraju da idu celom širinom diona i na krajevima da su zaobljene. Čepovi moraju biti okrugli, i ne smeju biti kupasti ili šiljasti, a prečnik mora da iznosi najmanje 12 mm. Kombinovane prečage i čepovi mogu se nositi pod uslovom da zajedno odgovaraju odredbama ovoga člana; ne smeju biti više od 12mm., a ekseri kojima su pričvršćeni moraju biti sasvim zakovani u kožu ili gumu. Metalne pločice ne smeju se nositi, žak ni ako su prevučene kožom ili gumom.“

Svaki igrač za koga se utvrdi da mu obuća ne odgovara ovim propisima biće udaljen sa igrališta i neće mu biti dozvoljen povratak, dok se najpre ne javi sudiji koji će se lično uveriti, da mu je obuća u redu. Igrač koji je izvog ili nekog drugog razloga napustio igralište ili ako neki igrač stupi u igru posle početka ove, može ući na igralište samo kad je lopta van igre i mora se prethodno javiti sudiji.

Na zahtev sudija će pregledati obuću igrača pre početka utakmice ili za vreme odmora u poluvremenu. Obična odeća igrača sastoji se iz majice ili košulje, gaćica, čarapa i obuće. Vratar treba da nosi takvu boju, koja će ga razlikovati od ostalih igrača.

Član 3.

Dopuniti ovaj član sledećim:
a) Bez dozvole sudije nijednom licu, izuzev medašnjih sudija i igrača, neće biti dozvoljen pristup za vreme igre.

b) Ako je po mišljenju sudije jedan igrač ozbiljno povređen, igra će se prekinuti, igrač će biti što je moguće brže uklonjen, pa će se igra nastaviti. Ako je igrač lako izleđen, igra se neće prekidati sve dok je lopta u igri ili poprečne linije, za ma kakvu pomoć, ne treba mu pružiti pomoć na igralištu.

Posle svakog prekida sudija će dati znak za nastavak igre.“

Član 14.

Na kraju ovoga člana dodati sledeću rečenicu:

„Klub na čijem se igralištu igra dužan je da snabde medašnje sudije zastavicama.“

Član 17. Briše se:

„Ako je potrebno igra se može produžiti da bi se kazneni udarac izveo.“

Na mesto ovoga dolazi:

„Ako je potrebno produžiti se igra bilo na kraju poluvremena, bilo na kraju igre, da bi se kazneni udarac izveo.“

Visoka pobjeda ŽAK-a

ŽAK — Bunjevac 6:0 (4:0)

Prvenstvena utakmica između ŽAK-a, najosbiljnijeg kandidata za prvo mjesto i „Bunjevca, najmladeg prvorazrednog kluba, završena je visokom pobjom ŽAK-a. Utakmica, koja je digrana po kiši i raskvašenom terenu nije bila na visokom tehničkom nivou, a niti interesantna. Razlika između protivnika je bila velika, te pobjeda ŽAK-a nije bila u pitanju nijednog momenta.

Prvo poluvrijeme počinje navalama ŽAK-a. Bunjevac se uspješno brani sve do 18. minute kada ŽAK na lak način dolazi do prvog gol-a. Priškom jedne navale ŽAK-a, Bogešić, pomagač Bunjevca, nesretno odbija loptu i ona odjedna u mreži Bunjevca. Ovaj gol loše djeluje na igrače Bunjevca. Oni igraju nervozno i raspršeno. Ovu njihovu zabunu ŽAK iskorušuje i ubrzo postiže i drugi gol, krivicom golmana Rože, koji je slabu loptu propustio kroz noge u gol. Ovime nudbina Bunjevca je zapećaćena ŽAK popušta u temu, te je Bunjevac imao priike da se sredi. Sve do 20 minuta igra je rav-

vlači u obranu. Ni ova promjena nije mnogo koristila. Pred kraj utakmice ŽAK postiže svoj najljepši gol. Kombinacija Crnjakovića i Rajčića završena je golom, koji je postigao Rajčić. Zadnji minuti igre odigrani su po mraku.

ŽAK kao cjelina igrao je vrlo dobro. U njegovom timu nije bila slabog mjesto. Svi igrači su igrali dobro ali dosta ležerno. Uža obrana nije imala mnogo posla i svoju je dužnost obavila bez griješke. Srednji red vrlo dobar, naročito Bogešić, koji je bio najbolji čovjek u timu pobjednika. Navala je u polju igrala vrlo dobro, ali je slabo pucala i samo sreći ima da zahvali što je postigla 6 golova. Dva krila Šifliš i Crnjaković su bila slabo uposlena. Trio Dragin, Janjić i Rajčić je igrao vrlo dobro, naročito Rajčić koji je bio najbolji u navalu.

ŽAK: Šimoković, — Kopilović, Kenjereš — Kanazir, Bogešić, Šimoković — Šifliš, Dragin, Janjić, Rajčić, Crnjaković.

Bunjevac je dobro počeo, ali je slabo završio. Ovo se može pripisati malodušnosti njegovih igrača, koji nakon prvog neuspjeha odmah gube volju za igru i više ne igraju onim elanom kao dotle. Golman Roža je branio nesigurno. Od pirmjenih golova barem tri je mogao obraniti. Istina, on je imao i nekoliko vrlo dohrih momenata, naročito u drugom dijelu igre, kada je spasio svoj klub od većeg poraza. Čović je bio najbolji čovjek u timu Bunjevca. Njegov portner Gabrijel je bio najslabiji čovjek na terenu. Srednji red je dobro od uzimao, ali je vrlo slabo dodavao. Navala je igrala vrlo slabo.

Bunjevac: Roža — Čović, Gabrijel — Kuranda, Šiš, Bogešić II. — Sineš, Ilovac, Futo, Đurasev, Stipić.

Utakmicu je sudio Mihok nesigurno i s mnogo griješaka, koje su više štetile Bunjevcu, nego ŽAK-u.

Ovdje moramo skrenuti pažnju nadležnim na jednu stvar, koja se već davno nije desila na subotičkim igralistima. Naime teren na kojem je odigrana gornja utakmica, nije bio okrenut t. j. na njemu nije se vidjela nijedna crta koja bi obilježavala neki prostor.

GRADSKI BIOSKOP SUBOTICA

Ponedjeljak — breda 24. — 26. Oktobra

Film pun napetosti i avantura

DEMONI ZRAKA

Senzacionalna špijunska akcija o avionskom patentu
U gl. ulogama PETER LORRE BRIAN DONLEVY

HELEN WOOD RALPH MORGAN

Velička bečka ROBERT STOLZ — opereta

MUZIKA ZA TEBE

Draženji veseli film koji izaziva buru smeha

U gl. ulogama MAGDA SCHEIDER HANS SÖNKER

PAUL KEMP FRITZ IMHOFF

MALA BALA Sabota nedjelja 25. — 27. Oktobra

GAAL FRANCISKA

u svojoj najboljoj ulozi

MAJČICA

Slijedeći broj lista izići će u četvrtak 3 studenog.

Naš saradnik g. Nikola Matković i g-dica Marica Baraković vjenčali su se 15. o. m.

nopravna. U 30 m. Janjić puca na gol, lopta se odbija od stative, ali Roža je nespretan i lopta mu kroz noge ulazi u gol. Nakon 4 minute ŽAK povisuje rezultat na 4:0. Janjić je centriroao, a Rajčić iz bliza je poslao loptu na određeno mjesto. Do kraja poluvremena igra se kreće u lakoj nadmoćnosti ŽAK-a.

Drugo poluvrijeme počinje navalama Bunjevaca. U 2 minutu Bunjevac izvodi svoju najopasniju navalu na gol ŽAK-a, ali obrana ŽAK-a u kaznenom prostoru spašava situaciju rukom, što sudija ne kažnjava. Ovakva igra Bunjevca traje samo nekoliko minuta. Nakon neuspjeha on popušta i ŽAK preuzima igru u svoje ruke. U 16. minuti Roža je napustio gol. Lopta dolazi slobodnom Šiflišu, koji nesmetano puca u prazan gel i time povisuje rezultat na 5:0. Nakon petog gola Bunjevac mijenja postavu. Čović ide u navalu, a Futo se po-

GALERIJA ZABORAVLJENIH

Andrija Kujundžić — Čiča

dugogodišnji Bačkin protivac i trener, subotički i državni reprezentativac, uzor športaš i drug, čovjek, koji je 30 godina gotovo svaki dan bio na igralištu Bačke i radio za Bačku.

Subotica, 18. rujna. Naša je dužnost da poštujemo ljude, koji su znali i mogli žrtvovati svoju mladost i možda najveći dio životnih snaga uopće za jednu ideju, za jednu misao, za jedno ime, za jedno društvo. Naše je da cijenimo žrtve i poštujemo napore onih rijedkih pojedinaca, koji su uvjek bili spremni žrtvovati sebe za zajednicu, za društvo, koji su znali i po nekoliko desetljeća raditi marljivo i raditi nesobično, jednakom oduševljeno i predano u zrelim godinama kao i u danima mlađenačkih zanosa ne štedeći nimalo sebe, ne štedeći svoje snage, koje su ipak bile potrebne i na drugim stranama. Naše je, da odamo priznanje takovim ljudima, da ih poštujemo i volimo i što je najvažnije u svega da ih slijedimo.

Jedan od takovih ljudi, koji su žrtvocali svoju mladost, a i danas još troše najbolje životne snage za jednu misao, za jednu ideju za jedno društvo, za jedno ime, jedan od takovih ljudi je Andrija Kujundžić, popularni Čiča.

Ko ga ne pozna? Postoji li u Subotici, dajete, koje zna govoriti i koje ima zdrave uši, a da nikada nije čulo za porpulentnog Bačkog trenera, nekada igrača, lakoatletičara, subotičkog i državnog reprezentativca — Čiču? Ko ga ne pozna i ko ga ne voli? I protivnici, lični i idejni, barem ga poštuju i — mrze, jer ga ne mogu voljeti, jer ga se boje, a njegovi prijatelji i istomišljenci su ponosni što ga imaju.

Zovu ga Čiča, uvijek i svuda, pa i kod roditeljske kuće, a zovu ga tako još iz prvih razreda gradjanske škole. Jedan profesor ga je nazvao tako radi njegovog stasa, i radi jedne slučajnosti i pogreške pri potpisu. Naš Čiča je jednom napisao svoje ime malim slovom iza prezimena, pa je profesor pročitao samo završetak prezimena i prvo slovo imena, koje onda daje njegov današnji naziv — Čiča. Od onda ga prati to ime, a i pristaje mu, a mnogi i mnogi ne znaju mu pravo ime, jer je dosta, ako znaju, da se Andrija Kujundžić zove Čiča.

Gledali smo ga na igralištu kao igrača, trenera, suca, gledali smo ga u društvu, gledali u zvanju. Uvijek vedar, raspoložen, našlijan i spremjan da pomogne, spremjan da počake, spremjan da pouči.

Jablani na igralištu Bačke su nebrojeno puta bili svjedoči njegovog rada i raspoloženja, a tri generacije nogometnika, koliko ih je on već odgojio do sada, gledaju u njemu dobrog učitelja i pravog druga, nešto starijeg po godinama, ali vrlo blizog po mislima i po osećanjima.

Jedne jesenske subote, sunčane i vedre, posjetio sam s njim njegovu roditeljsku kuću, koja je prepuna slika, trofeja, plaketa, diploma i — uspomena. Polako smo razgledavali sve te mrtve i hladne predmete, koji znaju i govoriti za one koji razumiju. Gledali smo sliku po sliku, trofeju po trofeju, a Čiča je pričao i tumačio mi sve ono što ja nisam znao i što ja nisam mogao znati. Vidio sam stare Bačkine igrače, neki već nisu ni medju nama živima. Vidio sam staru Bačkinu tribinu, koju je porušio vjetar. Vidio sam Bačkine igrače sa stranim momčadima. Na jednoj je slici bio slavni Sindelar. Onda je još bio tako mlađ i tako nepoznat. A danas je već star i za koju godinu će možda opet biti nepoznat.

Vidio sam mnogobrojne kolajne i nagrade za osvojenje potozveznog prvenstva i za razne pobjede na lakoatletskim priredbama, spomen kolajne s pariške Olimpijade, veliku počasnu diplomu J.N.S.-a, doživotnu slobodnu iskaznicu i još mnogih drugih stvari i stvarčica, lijepih uspomena. Za to vrijeme je mali sinčić, Josip, gledao s nama sve to, pitao, pričao i redovno prepoznavao svojega oca na svim fotografijama pa i na onim iz mlađih dana.

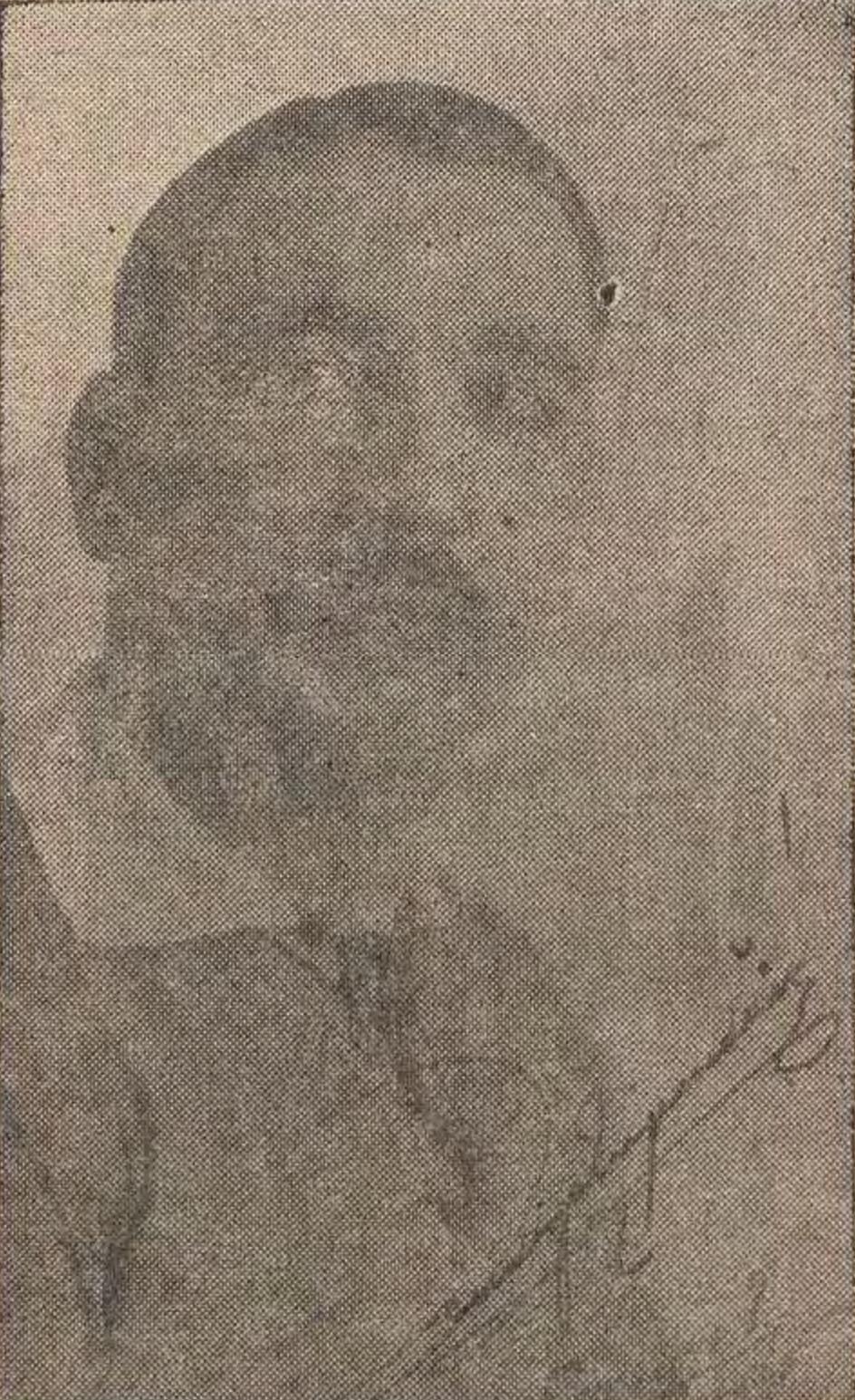
Čiča i ja smo ostavili roditeljsku kuću i otišli u njegovu kancelariju. Tamo je bilo sve čisto i uredno. Osjećalo se da ovi ljudi ovde znaju šta hoće, da znaju svoje dužnosti i svoju veliku odgovornost. Svi su nas pozdravljali mirno i minimalno ukraćeno. Osjećalo se, da

u toj kući vlada red, ali da to ipak nije vojska.

Dugo sam slušao Čiču. Dugo sam gledao čovjeka, koji je rodjen i koji je odrastao u istoj onoj četvrti grada Subotice u kojoj i ja, i koji je jedan od one desetorice ljudi, koji su u našim godinama nošeni jednom divnom i zasnom mladošću, prepuni vejre i idealna istakli na tornju subotičke Gradske kuće hrvatsku trobojnicu, lijepi crveno-bijelo-plavi barjak, 10. XI. 1918. g. Da, i naš Čiča je bio među njima.

Sjedim u svojoj sobici i pišem. Čini mi se da je Čiča i sad pored mene i ruka mi brže klizi po papiru i ja vjerno bilježim njegove riječi, premda sam svijestan toga, da ne mogu nikada napisati ono što je on osjećao. Ali mogu razumjeti. A Čiča je govorio:

„Kuća u kojoj sam se rodio nalazi se u Boškovićevoj ulici br. 5, a rodjen sam 29. XI 1899. Djetinjstvo i mladost proveo sam u toj kući kraj Rundovske škole i na igralištu Bačke, mislim na slobodno vrijeme. Još kao dječak od 6 godina igrao sam nogomet najviše u širokoj i prašnoj Mukićevoj ulici. Tamo su uvi-

Andrija Kujundžić — Čiča

lekigrali moj pokrat Stjepan, Ivša i Remija Marcikić, Vuković, svi stariji od mene, ali sam se ja uvijek priključio njima zahvaljujući svojem stasu. Već onda sam bio razvijeniji nego što se to moglo očekivati od mojih godina i to mi je onda dobro došlo.

Igrali mo loptom od krpa i strih čarapa, a kasnije smo naduhali govedji mjeđur, pa smo tako igrali. Samo u svečanim zgodama smo igrali s pravom loptom sve dok nisam postao Bačkin junior 1912. No i prije tega sam bio svaki dan do kasne večeri na Bačkoj, tako da je sada već punih 50 godina, kako gođe svaki dan dolazim na Bačku.

Jedno vrijeme sam imao vlastitu loptu i dječaci klub, koji se onda zvao „IV. kör F. Klub“. Imali smo bijele gaćice i majice s crvenim slovima. Igrali smo s našim vršnjacima iz drugih gradskih četvrti, tako s III krugom i FK Tulipanom. Na Bačkinom treningu sam kao dječak više puta branio, kada nije bilo dosta igrača, kako se to i danas radi. Bio sam sretan kada sam mogao uhvatiti koju loptu ondašnjih zvijezda: Marcikića, Antuna Copka, Bude, Grge Stipića (Sentlaba) i drugih. Išao sam za njima kada su se vraćali s treninga u grad pevajući. Čekao sam dan kada oni i ja moći ćemo.

Mnogo puta sam igrao oko Velike crkve s loptom od krpe ili od popira. Tamo stm ministra 8 godina, a mnogo puta sam pokidao

nove cipele, a jednog Uskrsa pokidao se novo novcato odijelo.

Prvu utakmicu sam odigrao 7. IV. 1919. Somboru protiv Trgovačke omladine. Mi pobijedili s rezultatom 7:1, a ja sam pogađao redovito igru u rezervi. I u gradjanskoj školi smo imali svoj klub, a ja sam i predvodio drugi razred, najviše radi lopte. Sam se barem mogao još više loptati, jer ponavljajući nisam morao toliko učiti, već sam mislio da ja i tako znam. Zajedno sa našim prijateljima su još neki čuveni nogometnici: Marco Poljaković, Karlović, Veg, Faragović, drugi.

Moji dobri roditelji nisu mi zabranili nogomet. Moja Nana je znala da je utorki i četvrtkom trening, pa je uvjek tako raspolagala posao, da ga svršim do početka treninga. No i ja sam znao mnogo puta prekinuti trening i pobjeći na Bačku. To je bilo najčešće, su me slali za vodu. Polako bih otvorio vodu i ostavio kanu kraj kapije, a onda zalupio vodu u vratima, da se javim, i onda bježi na kuću. To nije bilo samo jedanput.

Za vrijeme rata 1917—1918 nabavili su neku opremu, skupili se nekako, pa smo i pod imenom „Bačka“. Sami smo kupovali i sami čistili, sami krećili igralište i sami sili klupe. Igrali su vojnici jedni protiv drugih, bili smo u Segedinu, a dolazili su nam iz Budimpešte.

Jednom smo bili u Segedinu, a nismo imali novaca ni stana, pa smo spavalici na vama u čekaonicu, a jeli smo nekoliko tisuća kifala i tako čekali polazak vlaka poslije mice.

Onda sam još igrao centerhalfa sve do U Temišvaru, Aradu i Koložvaru, igrao kao gost u momčadi Športa, a vodio našu profesor Matković. Njemu su ukrali novčići za večeru imali svega jedan par hrvatske novčići i komadić kruha.

Poslije 1920 igrao sam beka, ali sam bio i navalaš, a osim golmana igrao sam drugo, no najuspešnije svakako na beku. Tiri godine sam igrao nogomet, premda onda bio težak 105 kg.

Mnogo puta sam bio potozvezni reprezentativac, vajda 14—15 puta, a za državnu reprezentaciju sam biran 6 puta, a da se igralo tako često kao danas, bio bi taj daleko veći. Jedanput sam otkazao, dva sam igrao a tri puta sam bio rezerva.

Prvi put sam igrao u Pragu protiv Čehoslovačke, 28. listopada 1921. Izgubili smo 1:6, premda smo u prvom poluvremenu vodili s 1:0. Naš tim je izgledao ovakav: Vrdjuka, Kujundžić, Šifer, Paškvan, Dubravko, Rupec, Kinert, Zinaja, Perška, Marcikić i drugi. Gol je dao Zinaja. To je bila moja bolja utakmica u životu.

Na trening je bio pozvan samo Marcikić, on je otišao u Zagreb s Fabušom Horyćem. Tamo su njih dvojica preporučili mene, sam brzojavno pozvan na trening protiv Dubravke. Vlak je stigao u Zagreb u poluvremenu u pola 7, pa sam odmah poslije raskinut bio umoran i neispavan morao na trening. Igrali smo protiv Pardubica 2:2. Moj hrvatski prijatelj bio je Vragović, ali se nije previše napinjao, mi pomogao. Ipak sam ja zadovoljio i poslije treninga, pa sam kasnije igrao u Beogradu protiv Rumunjske. Izgubili smo 1:2. Kao rezerva sam putovao u Poljsku, u munjsku i u Pariz na Olimpijadu.

Moje pravo mjesto je bilo desni bek, sam ja uvijek htio igrati centerfora, pa sam se i često slali u navalu, ako nije išlo, da probam nekako probiti led. Tako smo jedanput pobijedili Smučku s rezultatom 4:2, premda su oni u prvom poluvremenu vodili s 2:0. Sam prešao na centera i pobijedili smo. Putem sam išao u Zagreb na trening i sam ga upoznao. Tamo sam trenirao pod nadzorom pana Koželjčića, čas na Hašku čas na Konkordiji, a prije toga sam radio po vlastitoj želji.

(Nastavljeno)

VIJESTI

Talijan Agello je najbrži čovjek na svijetu. On je u hidroavionu postigao prosječnu brzinu od 709,2 km. na sat.

Zagrebačka „Concordija“ je prvak države u hokeju na travi.

Norveška je osvojila Sjeverni cup, s 9 boda, druga je Danska s 7, 3. Švedska sa 6 i 4. Finska s 2 boda.

Djuro Purišić, half splitskog „Hajduka“ završio je vojnu obuku i pojačat će tim „Hajduka“ u ligaškom natjecanju.

U nedelju dne 16. o.m. održano je u Subotici mačevačko natjecanje na kojem su uzele učešće najbolji mačevalci iz Zagreba, Petrovgrada i Subotice. Konačni pласman učesnika je ovaj: Sablja: 1. Branko Tretinjak (Zagreb), 2. Nikolić (Petrovgrad), 3. Mažuranić (Z.). Floret: 1. Branislav Tretinjak (Zagreb) i Pintarić (Zagreb).

48.000 aktivnih nogometnika učlanjeno je u čeho-slovačkom nogometnom savezu.

Italija-Madarška međudržavna utakmica za evropski cup održaće se 20 studenog u Beogradu.

Službeni dio Subotičkog kuglačkog podsvaca

ZAPISNIK

sjednice Kaznenog odbora Subotičkog Kuglačkog Potsaveza, održane dne 18. oktobra 1938. g. u prostorijama gostionice „Zeleno Drvo.“

Prisutni: Peić, Horak, Kehalmi i Berkeš. Ovjerava se zapisnik sjednice KO-a od 17. IX. 1938. god.

Na osnovu prijave, kao i sudačkog izveštaja g. Sigeti Alekandra, sav. sudije, povodom odigravanja prvenstvene utakmice KK Nacional-KK Zvezda na dan 30. septembra 1938. g. Kazneni odbor nakon sprovedenog isledenja, na osnovu §-a 20. u vezi §-a 5 Kaznenog Pravilnika JKS-a, kažnjava slijedeće igrače zabranom igre i to:

Ivić Stevan, Sabo Josip, Milunović Stevan, Kovač Djuro, Horvat Franjo, Balog Stevan i Zorić Savo (KK Nacional) sa po tri mjeseca dana, a Vukov Lajčko (KK Nacional) sa šest mjeseci, jer je imenovani bio nagovarač. Kazna počinje od 18. oktobra 1938. god.

Kazneni odbor prilikom donešenja ovog rešenja uzeo je u obzir olakšavajuće okolnosti §-a 5. Kaznenog Pravilnika JKS-a, te je zbog toga doneo ovako blagu kaznu.

Poziva se KK Nacional, da na iduću sjednicu ovog odbora, koja će se održati dne 23. oktobra o. g. uputi svog igrača Orovec Josipa, radi saslušanja.

Peić Nikola, s. r. predsjednik

**Najlepše, najbolje i najjeftinije perzijske bunde
kao i svu ostalu krznarsku robu možete dobiti kod :**

Tot Matije
krznarska radnja
SUBOTICA, Štrossmajerova 10
(pored Englera u dvorištu)

Nova Paprika

ukusna aromatična
hemijski čista kod

Napredak - Fuchs
Strossmajerova 7.

I pored kiše uspio je lako-atletski miting „Bačke“

Cijela se jesen nije ovako gadno ponijela prema športu kao jučerašnji dan. Prije podne je bilo nekako podnošljivo, iako je bilo vjetra i kiše, ali poslije podne je bilo time gore. Hladan sjeverac začinjen sa neprestanom jesenjom kišom upravo je škodio za športske priredbe. Ipak i po tom vremenu „Bačka“ je održala svoj godišnji propagandni lako-atletski miting. Ona nije žalila truda ni žrtava za propagandu luke atletike, no što nije postigla svog željenog cilja i svrhe nije na njoj kritika. Ona je dala što je mogla, a nadprirodne sile nije uspjela savladati. Ovaj miting je rezultativno i kvantitativno uspio, može se reći i kvalitativno, ali, ono vjećito i ovaj puta je bilo od presudnog značaja i uticaja. Jedino što možemo reći jeste da je propagandi luke atletike ovaj miting malo koristio.

Pored Bačke i sami atletičari su uložili maksimum truda i napora da pobijede nad prirodnu silu i nekako su barem donekle uspjeli u svojoj namjeri. Naročito dobrih rezultata nije bilo, ali je bilo zato borbe, požrtvovanosti i samoodricanja. Zato priredivačima i atletičarima, koji su kisi i smrzavali se iskazuju naše čestitke i hvalu.

Ovaj miting je mogao u svakom pogledu uspjeti da nije bilo kiše, vjetra i hladnoće, ali mjesto toga bilo je priličnih iznenadenja. Tako je mladi atletičar novosadske Vojvodine Dimitrijević na sveopće iznenadenje pobijedio državnog rekordera i balkanskog prvaka u trčanju na 100 m. Iako rezultat nije bogat, kako dobar ipak pored hladnoće i prilično raskvašene staze zadovoljava. I drugi Vojvodinjanin atletičar, još mladić Kiš dao je vrlo dobre rezultate na bacanju kugle i diska, gdje je u sigurnom stilu pobijedio svoje protivnike. Druge tačke su dale očekivane pobednike.

Tehnički rezultati:

100 m. (Startalo 14): 1. Dimitrijević (Vojvodina) 11,4; 2. Kling (BSK) 11,5; 3. Mrnulić (Vojvodina) 11,7.

200 m. (Startalo 7): 1. Kling (BSK) 23,9; 2. Mrnulić (Vojvodina) 25,1; 3. Pavlović (Vojvodina) 26,5.

400 m. (Startalo 6): 1. Rehm II. (van kluba) 55,2; 2. Volep (Vojvodina) 56,4; 3. Vujić (Bačka) 57,7.

800 m.: 1. (Startalo 6): 1. Volep (Vojvodina) 2:16; 2. Horvat (Bačka) 2:17; 3. Almaši (SLAK) 2:17,4.

1500 m. (Startalo 7): 1. Rem I. (Jugoslavija) 4:35; 2. Kopilović (Bačka) 4:35,8; 3. Nikitin (Ruski) 4:41.

3000 m. (Startalo 5): 1. Rem I. (Jugoslavija) 10:07; 2. Kopilović (Bačka) 10:12,7; 3. Odonović (Somborski SU) 10:41.

4×100 m. štafeta: 1. Vojvodina 48,4; 2. Beograd 49,8; 3. SLAK.

Skok u dalj (Startalo 6): 1. Živković (Bačka) 608; 2. Simić (Bačka) 594; 3. Ivanišević (SLAK) 543.

Skok u vis (Startalo 6): 1. Kling (BSK) 164; 2. Živković (Bačka) 164; 3. Ivanišević (SLAK) 160.

Troskok (Startalo 7): 1. Živković (Bačka) 12,33; 2. Ivanišević (SLAK) 12; 3. Simić (Bačka) 11,76.

Bacanje kugle (Startalo 7): 1. Kiš (Vojvodina) 12,31; 2. Jane (Jugoslavija) 11,57; 3. Pavlović (Vojvodina) 11,26.

Bacanje diska (Startalo 3): 1. Kiš (Vojvodina) 41,51; 2. Krajačević (Vojvodina) 31,09; 3. Jane (Jugoslavija) 30,34.

Šibalić Ilija

VLASNIK:

Najveće i najmodernije tvornice hleba i luksuznog pečive u Dunavskoj Banovini, koja dnevno peče 3 puta. Ima 10 prodavnica koje se ujedno, bave prodajom mlečnih i baštovanskih prizvoda.

SUBOTICA, Telefon: 5 21

SAND—Šprt 4:0 (4:0)

Pred malim brojem gledalaca (oko 100) odigrana je gornja prvenstvena utakmica.

Utakmica je bila monotona i prisutna blika jedva je dočekala da sudac svira komerc.

U prvom poluvremenu SAND je bila u potpunosti momčad. On je igrao tehnički i taktički daleko bolje od svog protivnika, koji je bio potpuno podređena ulogu. Ovu svrhu premoć on je izrazio u četiri gola.

U drugom poluvremenu SAND naglo pušta i igra je otvorena. Igra je postala mlinjavija nego u prvom poluvremenu. Vale jedne i druge strane igraju očajno. Pogled je nevjerojatno kakve pozicije ostaju neiskorišćene. U 30 minutu Antal napticali igralište, a nakon 5 minuta sudac isključio Gorčika iz igre. Obje momčadi igraju s 10 igrača, ali ovo se i neprimjećuje. Mrak naglo spušta i lopta se jedva može primjetiti.

Kao što smo gore spomenuli ni jedna druga momčad nije ništa pokazala. SAND igrao dosta dobro samo u prvom poluvremenu a u drugom on je igrao isto tako slabo. Kao i Šport. Kod SAND-a donekle su za voljili bekovi i braća Koras. Ostali su igrali vrlo slabo i neambiciozno.

Sport je igrao miserno. Bez volje i želje njegovi igrači su se samo sporom kreću po igralištu, kao da nije u pitanju kakva venstvena utakmica, nego neki trening. dini koji su se na momente isticali bili Konc, Ronjec i Denegri.

Momčadi su igrali u slijedećim postupcima:

SAND: Horvat, — Kaufman, Rukavina, — Letić, Koras I, Ivanić, — Demeter, Kočić, Antal, Balaž, Mesaroš.

Šport: Konc, — Hegediš, Ronjec, — Kereš, Gotwald, Denegri, — Arandžić, Gčik, Kopas, Konček, Tot.

Utakmicu je sudio Tenkeli slabo.

Golovi su pali ovim redom:

U 5 minutu Koras II prima loptu u krenom prostoru i nesmetano puca u gol za SAND.

U 24 minutu Demeter prima loptu od Lerasa II i postiže oštrim udarcem drugi za SAND.

U 30 minutu stvara se gužva pred golom Športa, iz koje Koras I postiže treći gol.

U 40 minutu Demeter prima loptu i stavlja konačni rezultat.

Gentleman

je jedina specijalna muška pomodna radnja gdje će te dobiti dobru robu uz solidne cijene. Ne propustite ovu povoljnu priliku da se dobro opskrbite.

Subotica
EKSANDROVA ULICA BROJ 5

SPORTAŠI

Svoje potrebe u šivenju odijela namirujte kod Vašeg druga sportaša

Copko Vladislava ml.

modernog engleskog krojača koji ima na lageru moderne engleske štofove. Gradska kuća (između gradske kavane i gradske apoteke)